

In de keuken van de buurman kijken is leuk

Mineraal Totaal verloopt zeer succesvol. Dertig groepen hebben inmiddels twee bijeenkomsten achter de rug. De organiserende veehouders besteden met hun DLV-adviseur veel tijd aan de begeleiding van de groepen. Hoe ging dat nou, de werving en begeleiding? Een impressie uit Friesland.

Sjoerd Miedema in Haskerdijken, Friesland, heeft na drie jaar Koeien & Kansen het mineralenmanagement goed in de vingers. Samen met DLV-adviseur Karst Lindeboom begeleidt hij drie cursusgroepen. "De werving ging vrij gemakkelijk" vertelt Sjoerd enthousiast, "op vergaderingen van onder andere LVB en NLTO heb ik enkele minuten uitgelegd wat Mineraal Totaal inhoudt en vervolgens briefjes uitgedeeld. De eerste groep was zo snel gevuld." De tweede groep is samengesteld door de DLV-adviseur. Hij heeft veehouders persoonlijk uitgenodigd. De respons was zelfs zo groot dat besloten werd een derde groep te starten.

De eerste bijeenkomst was op het bedrijf van Miedema. "Men denkt dat we hier op klei zitten, maar het is klei op veen en veen bepaalt hier de draagkracht. Dat mogen we nooit vergeten bij het management van dit bedrijf." De deelnemers werden met een beoordelingsformulier in de hand rondgeleid, waarna de cijfers aan de keukentafel uitvoerig toegelicht en bediscussieerd werden.

Sjoerd: "De sfeer is erg goed in de groepen. Weet je, de achterblijvers die niet met MINAS aan de slag willen, krijg je met geen tien paarden naar onze bijeenkomsten. Ze komen gewoon niet. Waarschijnlijk zijn ze niet bereid hun eigen bedrijfsvoering in het openbaar te bespreken. Jammer, maar zo is het nou eenmaal. De mensen die wij aan tafel hebben zijn heel verschillend maar hebben één ding gemeen. Ze vinden het allemaal leuk om bij de buurman in de keuken te kijken en te praten over management. Belangrijk is wel dat er minstens één enthousiasteling bijzit die de rest meetrekt."

Sjoerd vermoedt dat cursisten niet zozeer bang zijn voor MINAS, maar dat juist de ingewikkelde regels een drempel zijn om er zelf mee aan de slag te gaan. "Na een half uurtje wiskundeles blijkt het best mee

te vallen. Met de juiste cijfers op de juiste plaats, kun je laten zien dat er bij het kopje 'heffingen' een getal uitrolt dat geld oplevert. En dan wordt het pas echt leuk."

Voor de tweede bijeenkomst moesten de cursisten hun eigen cijfers meenemen. Aan het eind van deze avond hebben ze allemaal een eigen actielijstje gemaakt met maatregelen om de overschotten te verminderen. "Wat vooral opvalt is dat weinig cursisten enorme hoeveelheden stikstof en fosfaat op hun land brengen. Alleen de jonge jongens die in een maatschap met pa zitten, missen overtuigingskracht om de ouderwetse denkbeelden te doorbreken."

Volgens Sjoerd liggen de meeste knelpunten bij het voeren van de koeien. "Om scherp te voeren is lef nodig. Fouten zijn moeilijk te corrigeren en kosten geld. Daarom heb ik een thema-avond samen met de dierenarts aan de cursus toegevoegd. Hij is voor veel mensen een vertrouwenspersoon met inzicht in de bedrijfsvoering. Hij gaat deze avond in op veevoeding, melkproductie en melkcontrole, in het bijzonder op ureum." Veehouders kunnen deze extra avond betalen met de kennisbonnen.

In het najaar komen de groepen opnieuw bij elkaar en zullen we zien wat er terecht is gekomen van de ambities van de cursisten. Wordt vervolgd...

De cursisten worden rondgeleid op het bedrijf van de organiserende veehouder

"Het mestbeleid zou gebaseerd moeten zijn op werkelijke stikstofuitscheiding in plaats van op vaste getallen. Het is eerlijker en eenvoudiger"

Jos de Kleijne, symposium "Melkers van morgen"

Carolien Staal
(Praktijkonderzoek Veehouderij)